

De kapel van Onze Lieve Vrouw van Rust, gelegen op de Mildert. Foto: Alfons Bruekers.

Ingeklemd tussen snelweg A2, Kanaal Wessem-Nederweert, de spoorlijn Weert-Roermond en de Roermondseweg, ligt in een bosrijke omgeving de Nederweerder buurtschap Mildert. Een handvol boerderijen, buitenhuizen en een pittoreske kapel vormen een oase van rust. Ooit lag hier in de buurt de gemeentelijke executieplaats, waar ter dood veroordeelden werden opgehangen, verbrand of gevierendeeld.

Niet alleen bij publieke terechtstellingen ging het er op de Mildert ruw aan toe. De bewoners van de boerderijen van de Mildert waren vroeger bovengemiddeld blootgesteld aan de gevolgen van oorlog en geweld. Want in tegenstelling tot andere buurtschappen in de regio Weert-Nederweert, beschikte de Mildert niet over een eigen omgrachte en omwalde vluchtschans waar men in tijden van oorlog of doortrekkende bendes met have en goed naar toe kon vluchten.

Dat leidde vaak tot schrijnende situaties, zoals bijvoorbeeld een incident in de nacht van 26 op 27 maart 1726.

De aan lager wal geraakte gebroeders Werner en Heijn Roest, landjonkers en bendeleden die het kasteel Ensenbroeck in Kelpen-Oler bewoonden, hadden met twee handlangers huisvredebreuk gepleegd in de boerderij van Heijn Joosten. Toen het echtpaar des huizes hen met grote tegenzin een

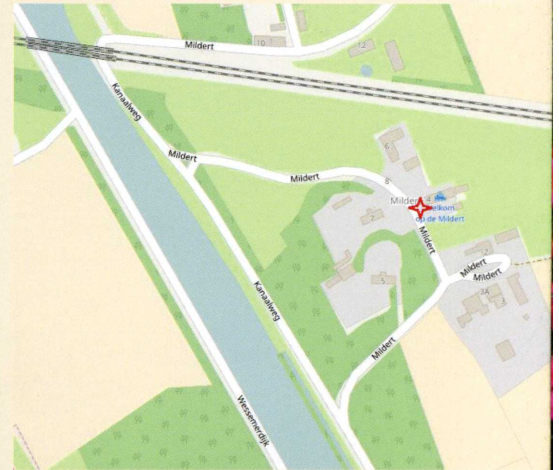
maaltijd voorzette en het brood sneed, waren de heren in woede ontstoken. Uit zuinigheid hadden de bewoners het brood namelijk te dun gesneden en daardoor raakten de ongewenste bezoekers geïrriteerd. Om zich te wreken haalden de ongenode gasten alle draagbare goederen uit de boerderij en transporteerden die van de Mildert naar hun kasteel Ensenbroeck, waar ze de buit onderling verdeelden. De familie Joosten verbouwde achterlatend in hun boerderij.

Dirck van de Port, een rijke vrijgezel uit Swartbroek bij Weert, schonk in het jaar 1758 een groot rentedragend kapitaal aan de inwoners van de Mildert. Het was hem namelijk een doorn in het oog dat de inwoners zover verwijderd van hun parochiekerk in Leveroy woonden, dat zij op doordeweekse dagen niet naar de Heilige Mis konden. Hij

wilde dat er met de rente van zijn schenking een kapel zou worden gebouwd, te wijden aan Onze Lieve Vrouw. Het was de bedoeling dat de naburen daar dan de rozenkrans konden bidden en niet meer naar het verre Leveroy hoefden te lopen. Aldus geschiedde. In 1912 namen de bewoners van de Mildert het initiatief om de inmiddels bouwvallige kapel te vernieuwen. De pastoor van Leveroy vond het allemaal maar niks en werkte het initiatief op allerlei manieren tegen. Tevergeefs, de nieuwe kapel kwam er toch.

Tot op de dag van vandaag wordt er Onze Lieve Vrouw van Rust vereerd. Die variant was geïnspireerd op de verering van de gelijknamige Maria in Heppeneert bij Maaseik in Belgisch-Limburg. Zoals haar naam al suggereert, werd zij vooral aangeroepen om tot rust te komen. Er werd op de Mildert intensief

gebeden bij huilbaby's en tegen zinderende hoofd- en tandpijn. Maar ook tegen nachtmerries en het onderdrukken van erotisch getinte dromen werd haar hulp ingeroepen. In de kapel worden nog steeds kaarsen gebrand. Omringd door het jachtige trein- en autoverkeer van de moderne tijd blijkt Onze Lieve Vrouw van Rust nog steeds een functie te hebben.

Bron: www.afstandmeten.nl. De rode ster markeert de locatie van de kapel.

"Hier rust Onze Lieve Vrouw van Rust". Foto: Alfons Bruekers.

